

[NARZEKACZKA *sb f*

G pl narz(e)kaczek.

Sł stp, Cn brak.

Płaczka; kobieta wynajmowana do okazywania rozpacz i oplakiwania czyjeś śmierci: Ták mowi Iehowá Ceweoth/ pilnuyćie á przyzowćie nárzekáčzek [vocate lamentatrices] BudBib Ier 9/17 (Linde).

Cf **[NARZEKALNICA], NARZEKALNICZKA**

FP